

Thuis in het Verpleeghuis

Waardigheid en trots op elke locatie

Zuster Inge: contact leggen via beeldbellen

Rubriek Anekdoten van Zuster Inge

Sinds 2011 werkt Zuster Inge in een verpleeghuis voor (onder andere) mensen met dementie. Ze schrijft haar ontroerende, en mooie momenten op onder de naam: Anekdoten van Zuster Inge. Dit keer vertelt Inge over contact leggen via beeldbellen tussen een bewoner en haar dochter, wat niet helemaal soepel gaat.

Dit verhaal schreef Zuster Inge in de tijd dat het verpleeghuis nog gesloten was voor bezoek en er contact werd gelegd via bijvoorbeeld beeldbellen.

Beeldbellen met mam

Tring tring, de telefoon gaat. 'Hallo met de dochter van Truus, is het mogelijk om met haar te Skypen?' 'Ja hoor dat kan, ik zal haar even opzoeken, want ze loopt op de gang.'

Met de telefoon in mijn hand zie ik haar lopen en roep haar naam. 'Joehoe Truus'. Geen reactie. Ze is nogal

doof dus mijn geroep komt niet aan. Ik loop snel haar toe en zeg dat haar dochter graag even met haar wil kletsen. ‘Oh, wat leuk, waar is ze dan?’ ‘Kijk hier is ze.’ ik laat de tablet zien en zet deze op tafel. De dochter wacht geduldig achter het schermje tot Truus zit.

Waar is al die drukte voor nodig?

‘Hoi mam, hier ben ik.’ En ze zwaait hevig met armen. ‘Ja daoggg’, zegt mam.

‘Kijk eens mam, wie hier nog meer is.’ Truus kijkt om zich heen maar ziet niemand. Ik help een beetje mee door te wijzen naar het beeld van het schermje dat op de tafel staat. ‘Ja?’ Vraagt Truus. ‘Kijk eens mam, hier is Thirza en Edwin en Kees.’ Alle kleinkinderen staan rond hun moeder en zwaaien naar hun oma. Oma wordt knorrig, ze ziet wel wat en hoort ook wel iets, maar ze heeft geen idee waar al die drukte voor nodig is.

Nog één keer proberen

‘Nou ik ga weer hoor’, zegt Truus. Ik probeer het nog een keertje want ik vind het zo sneu voor de dochter en kleinkinderen. ‘Truus kom nu even rustig naast me zitten en kijk maar even met me mee.’ ‘Nou vooruit dan’, is het knorrige antwoord. En weer roept de dochter haar moeder: ‘Hoi mam, hoe gaat het met je?’ ‘Ja goed hoor’, zegt mam weer. ‘Wat is dit toch, ik ga weg hoor. Wat een dom gelul.’ Truus staat op en loopt weer weg.

Ik verontschuldig mij bij de dochter en die zegt nog dat het gister heel goed ging. Maar vandaag heeft Truus er gewoon geen zin in. Over een paar dagen maar weer even proberen.

* In verband met de privacy is de naam in dit verhaal veranderd.

Meer weten

- Lees alle [Anekdoten van Zuster Inge](#)
- Lees ook: [Zuster Inge over corona](#)
- Volg Zuster Inge en haar anekdoten op haar [Facebookpagina](#)

tags:

[Anekdoten van Zuster Inge](#) (13), [Welzijn](#) (116)

thema:

[Gebruik van hulpbronnen](#) (134)